

SLOVENSKI PRIMOREC

UREDNIŠTVO in UPRAVA v Gorici v ulici Riva Piazzutta 18 - Cena oglasom po dogovoru. Odprto vsak delavnik od 10. - 12. ure

KATOLIŠKI TEDNIK

IZIDE VSAKO SREDO Poštni ček. račun št. 9-17768 - Poština plačana v gotovini - Spediz in abbonamento postale Il Gruppo

Leto IV. Štev 14.

GORICA DNE 7. APRILA 1948.

Cena L. 15

Pij XII. vabi vse narode k edinosti in delu za mir

„Velika ura krščanske zavesti je napočila...“

Te besede je spregovoril sv. oče Pij XII. na Veliko noč pred velikansko množico kakih 300 tisoč vernikov z balkona Sv. Petra v Rimu, predno je podelil Rimu in vsemu svetu velikonočni blagoslov.

Med drugim je sv. oče z vidno ginjenostjo dejal, da se sedaj nahaja Rim v središču razdobja, ki zahteva od poveljarja in vseh udov krščanstva največje čuječnosti, neutrudljive pripravljenosti in brezpogojne dejavnosti.

„Čujte in molite!“ kliče sv. oče vsem parodom zemlje s Kristusom.

Če se bo krščanska zavest zdrnila, bodo narodi občutili resničnost Jezusovih besed: »Zaupajte, jaz sem premagal svet.«

Če se ta zavest ne bo zbudila, bo svetu veljala sledeča Kristusova beseda: »Kdor ni z menoj, je proti meni.« Kjer pa ni luči Kristusove, ne more biti ne socialne pravičnosti ne miru.

Sv. oče svari pred slepo lahkovernostjo napram tistim, ki najprej slovesno zagotavljajo spoštovanje za sv. vero, potem pa se razodenejo kot sovražniki vsega, kar nam mora biti najbolj sveto.

Nadalje je namestnik Jezusov opozoril vse krščanske narode na grdo, podlo obrekovanje in blatenje Cerkev in njenega poveljarja od strani strastnih sovražnikov božjih. Sv. oče poudarja nerazumljivo nevhvaležnost, ki se razodeva v ostudnem obrekovanju sv. Cerkev zlasti v Rimu, ki toliko dolguje vprav njegovemu prizadevanju za laične, preganjane, ogrožene, brezposelne itd. — In kdo bolj kot Cerkev brani in zagovarja delavske in človeške pravice in kdo dela bolj kot ona za mir?

Posebno težko je očetu vsega krščanstva to, da ga lažnivi nasprotniki blatijo kot nasprotnika ljudskih koristi, ko je vprav on s pomočjo ljubezni vsega krščanskega sveta toliko storil za rimsko ljudstvo. Tudi to ga zelo boli, da delajo Cerkev za odgovorno radi hudobij kakega ne vrednega sina, ki je Cerkev samo najbolj užalostil in katerega je ona sama prva obsodila in hudo kaznovala.

Končal je svoj govor tako:

»O rimsko ljudstvo, o italijansko ljudstvo, o vsi narodi sveta, sedaj vas vse vabimo k edinosti, k slogi, k ljubezni, k mislim in načrtom miru.«

Kako bi imenovali to stvar?

KOMUNISTI HUJSKAJO DELAVSTVO IN URADNIŠTVO LE NAPREJ K STAVKAM ZA VEDNO VIŠJE PLAČE. IŠTOČASNO PA KOMUNISTIČNA „DEMOKRATIČNA FRONTA“ HUJSKA PROTI VLADI RADI VISOKIH DAVKOV IN TAKS. ODKOD NAJ VLADA JEMLE DENAR, DA BO ZADOVOLJILA DELAVSTVO? KOMUNISTI VEDO, DA ZAHTEVAJO NEMOGOČE REČI IN DA BI BILE POD NJIHOVO VLADO PLAČE MNOGO MANJŠE IN DAJATJE TAKO VISOKE, DA BI JIH NIHČE NE ZMOGEL. JUGOSLAVIJA TO POTRjuje. KAKO NAJ TOREJ IMENUJEMO TAKO NESRAMNO VOLIVNO BORBO? To je čisto navadna volivna sleparija!

Bajka in resničnost

(Prim. „Primorski dnevnik“ 31. 3. 1948)

Bajka o OF

Lepa je bajka o Osvobodilni Fronti, ki naj bi pinesla odrešenje slovenskemu narodu. Bridka je resničnost o Osvobodilni Fronti, ki je slovensko ljudstvo grdo prevarala in ga pahnila v najhujšo sužnost.

Bajka o KP

Lepa je bajka o komunistični partiji, odrešenci ponižanih in razžaljenih. Grda je resničnost o KP, največji zločinski organizaciji vseh časov, ki je slovenskemu narodu — in nam Primorcem še prav posebno — prizadela v kratkih letih več zla kot vsi turški napadi, grajska tlaka in fašistična 25letna diktatura.

Bajka o borbi proti okupatorju

Lepa je bajka o borbi proti okupatorju za veličino in lepšo bodočnost našega ljudstva. Umazana je resničnost o največjem izdajstvu nad slovenskim narodom, ki ga je zagrešila OF, oplojena od KP.

Bajka o združenju Sloveniji

Lepa je bajka o veliki in združeni Sloveniji. Trda je resničnost o razkosani in razbiti Sloveniji po zaslugah brezvestnih in mednarodnih komunističnih izdajalcev.

Bajka o osvoboditvi trpečih bratov

Lepa je bajka o osvoboditvi trpečih bratov, ki so desetletja ječali pod tujim jarmom. Nečedna je resničnost o zaigrani Koroški, o zapravljeni Primorski, o izgubljeni Gorici, o zabarantanem Trstu, o slovenski republiki brez izhoda na morje.

Bajka o »ljudski« oblasti

Lepa je bajka o tako zvani »ljudski« oblasti. Zalostna je resničnost o komunistični OZNI, sestavljeni iz maloštevilnih, a izbranih zločincev, ki dejansko vladajo v Sloveniji in v Jugoslaviji in brez katerih ne sme »ljudska oblast« niti z mezincem geniti.

Bajka o ljubezni do ljudstva

Lepa je bajka o ljubezni do ljudstva. Huda je resničnost o desetisočih Slovencev, ki so jih slovenski komunisti neusmiljeno poklali brez zaslišanja in brez procesa.

Bajka o bratstvu in enakosti

Lepa je bajka o bratstvu in enakosti. Neusmiljena je resničnost o ljudstvu za »železnim zastorom«, ki trpi lakoto in pomanjkanje, hodi bos in strgano, medtem ko plavajo stovariša v izobilju in razkošju. Priče zatrjujejo, da razkošje kraljevega dvorca v Beogradu in na Ble-

du ni bilo niti senca dvornega razkošja sedanjega »tovariša« diktatorja.

Bajka o svobodi in blagostanju v FRLJ

Lepa je bajka o neizmerni svobodi in blagostanju v FRLJ. Kruta je resničnost o ljudstvu, ki beži čez mejo v »zasovra« ženo« Italijo, o tisočih, ki jim je ljubeše begunsko življenje kot komunistično odrešenje, o 95 odstotkih slovenskega naroda, ki razočarani in obupani čakajo, kdaj bo konec tega trpljenja.

Bajka o materni skrbi...

Lepa je bajka o materinski skrbi, ki jo imajo novi oblastniki za ubogo in trepeče slovensko ljudstvo. Vnebovpijoča je resničnost o neštetihi Slovincih, ki so hoteli zbežati iz »dežele svobode«, pa so jih rdeči »bratje« na meji neusmiljeno postrelili kot zajce.

Volivni manifesti Demokratske fronte razodevajo, da komunisti trpijo na možganski vodenici.

Demokratskim lepakom se ljudje smejejo radi njihove duhovitosti — frontaškim pa radi njihove budalosti in že razkrinkane lažnivosti.

Bajka o gorečnikih za OF

Lepa je bajka o zapeljanih Slovincih pod Italijo, ki se še vedno ogrevajo za OF, KP in za DF. Nezaslišana je resničnost o Slovincih iz Mirna, Vrtojbe, Šempetra, Solkana, Vipolže itd., ki pravijo: Če poskusite samo en teden naše življenje, pa vam preide vse navdušenje za OF, KP, UAIŠ, DF in podobno.

Bajka o zemlji

Lepa je bajka o »zemlji, ki naj jo imata tisti, ki jo obdeluje«. Brezsrčna je resničnost o briških kolonih, ki so upali, da bodo dobili v last gosposko in cerkveno zemljo, pa niso več niti koloni in najemniki, temveč delavci in sužnji na raznih sovhozih in kolhozih, kjer morajo delati po 12 ur in zaslužijo — reči in beri — 50 Din na dan, medtem ko stane 1 liter vina 54 din.

Bajka o slovenskem poslancu

Lepa je bajka o dr. Lambertu Mermolji, »neodvisnem« kandidatu in »zaštopniku« slovenske manjšine pod Italijo. Pomilovanja vredna je resničnost o »sopotnikih« OF, ki morajo plesati, kot jim KP gode, in hoditi po poti, ki jim jo OZNA začrta, ker so drugače neizprosno izločeni in proglašeni za izdajalce, kot Boris Furlan, imž. Nagode i. dr., kar se bo zgodilo tudi dr. Mermolji, če ne bo ponižno hodil po poti, ki mu jo bo začrtal mednarodni in protislovenski komunizem.

Bajka o duhovnikih...

Lepa je bajka o spoštovanju vere in duhovščine. Tragična je resničnost o slovenskih primorskih duhovnikih Piščancu, Slugi, Zavavljavu, Obidu, Pisku... ki so jih slovenski komunisti proglasili za izdajalce in brezsrčno pobili.

Bajka o verski svobodi

Lepa je bajka o neomejeni svobodi vere, ki jo uživa Cerkev v FRLJ. Sree trgajoča je resničnost o največjem in najbolj poniževalnem suženjstvu, kar jih je kdaj katoliška Cerkev doživela na Slovenskem, kjer morajo imeti duhovniki posebno »obrtnico«, da smejo vršiti svojo službo; kjer je duhovniku prepovedano vstopiti v šolo; kjer duhovnik ne sme niti v cerkvi ali zakristiji (kot pod fašizmom) učiti otrok veronauka; kjer so cerkve zaprte (kot v Biljah) in sosedni duhovniki ne smejo v njih maševati; kjer »ljudska oblast« krade tiste ravne prispevke, ki jih verniki zberejo za svojega duhovnika (kot se je to zgodilo v Breslovici na Krasu, kjer so ljudje opajskemu župniku zbrali nekaj dry,

Komunisti, kaj vas čaka, če zmaga Krščanska demokracija?

Gotovo stokrat več dobrega, kakor če zmaga komunizem, s katerim tudi sebi pripravljate le gorje. Bog vam daj pravočasno pravo pamet, ker drugim in samim sebi jamo kopljete!

Bajka o A(vtorju) B(ajk)

Lepa je kočno bajka o dobro znanem, a neimenovanem »sopotniku« A. B. (piscu gori omenjenega članka), ki je ves čas vojne previdno vozil svoj čoln, da bi se kje ne kompromitiral, in je šele na koncu s polnimi jadrji zaplul v pristan OF, kjer sedaj vedri, se ponasša s svojim slovenstvom, »dela za ljudstvo« in od časa do časa izlije svoj dolga leta potlačeni protiverski in protiduhovniški žolč v enem ali drugem izmed komunističnih glasil, ki »osrečujejo« slovensko ljudstvo. Toda klavrna in brez primere sramotna je resničnost,

pa jih je »ljudska oblast« zaplenila za šolo); kjer se duhovniki koljejo, tepejo (dogodki v Lanišću), izganjajo iz svojih župnij (župnik v Drežnici) in obsojajo na prisilna dela (župnik Cek, Pišot, Likar).

dragi g. A. B., o slovenskem štandrežu, največjem slovenskem središču pod Italijo, kjer vaša tako zvana slovenska DF prireja italijanske shode za slovenske ljudi, na katerih italijanski »compagno« govori v italijaščini slovenskim ljudem (hvala Bogu, da so ti bolj pametni kot »ljudska oblast« in so se laškega shoda za ljudi od Tržiča do Števerjana bolj pičlo udeležili) in jih navdušuje, naj volijo za laškega Garibaldija, za katerim se skriva srp in klavdo, znak tiste partije, ki je največja sovražnica slovenskega naroda in kateri vi, A. B., tako nečastno služite in tlačinite.

Lepe so bajke, trpka je resničnost!

Lepe so zapeljive pravljice, grozna je resničnost razočaranja!

Slaško je zavajati in ljudstvu uspravke peti, a grenko bo dajati odgovor razočaranemu ljudstvu, ko se zbudi in osvobodi.

VOLIVCI!

Tu je nekaj tvarine za volivne shode!!

Komunistična »Demokratska fronta« Slovencev v Italiji prireja volivne shode po naših vaseh. Slovensko ljudstvo bo ob tej priliki vprašalo te govornike, predvsem tov. dr. Mermoljo, za odgovor na naslednja vprašanja, ki se našajajo na črke jugoslovanske ustave ter na njih dejansko izvajanje:

1. Člen 18, ustave: »Zajamčena je zasebna podjetnost v gospodarstvu.« — Zakaj so dejansko zatrli vsako »privatno« podjetnost v tistem delu Primorske, ki je prišla pod Jugoslavijo, n. pr. trgovine, gostilne, zasebno čevljarstvo obrt v Mirnu, mizarsko v Solkanu itd.

2. Člen 19: »Zemlja pripada tistim, ki jo obdelujejo.« — Zakaj so vsem vipolskim kolonom ter drugim najemnikom odvzeli vso zemljo, ki je postala državna last, sovhov, kmete-najemnike so pa ponižali v navadne poljske delavce, ki so postali sužnji kakor tovarniški delavci?

3. Člen 20: »Država podpira delovno ljudstvo, da se druži in organizira za obrambo pred gospodarskim izkoriščanjem.« — Ko so Vipoljši samo mislili, da bi spisali skupen protest na pristojno oblast, je vdrla v vas tolpa Titovih policistov, ki je artirala razne ljudi. (glej čl. 38).

4. Člen 23: »Volivna pravica se izvršuje s tajnim glasovanjem.« — Ali je glasovanje še tajno, če drži član volivne komisije uho na »črni skrinjici«, da sliši, če pade vanjo kroglica, kot se je n. pr. vršilo v Brdih?

5. Člen 25: »Državljanom je zajamčena svoboda vesti in svoboda veroizpovedi.« — Zakaj pa je vsem partijcem prepovedana cerkvena poroka, krst otrok, sprejemanje zakramentov?

6. Isti člen: »Verske družbe so svobodne v svojih verskih zadevah in v iz-

vrševanju verskih obredov.« — Kako da so morali vsi duhovniki zaprositi »obrt-nico« za vršitev verskih obredov? Zakaj nekateri niso dobili te obrtnice? Kako, da so bili nekateri duhovniki izgnani iz svojih župnij, n. pr. mons. Močnik, g. Kretič, g. Češornja? Ako so ti kaj zakrivil, bi morali zoper nje sodnijsko postopati. Če pa niso ničesar kaznivega zakrivil, zakaj so jim onemogočili vršitev svojih dolžnosti? (glej čl. 28).

7. Člen 27: Državljanom je zajamčena svoboda tiska, govora, združevanja, zborovanja, javnih shodov in manifestacij.«

— Koliko časopisov imajo v Jugoslaviji nekomunistične stranke? Kateri so najbolj znani govorniki jugoslovanskih oziroma komunističnih udruženj v Jugoslaviji? Smejo li delovati vsaj Marijine družbe in otroški vrteci? Kdo sme voditi »svobodna« zborovanja? Zakaj so komunisti še vedno zatrli že vsak poizkus manifestacije, n. pr. v Solkanu, ko so protestirale gospodinje, ker so jim dajali kosti mesto mesa?

Ne bomo navajali še drugih vprašanj, da ne padejo govorniki v nezavest. Za enkrat naj pri vsakem shodu vzamejo v roke »Slovenskega Primorca« ter preberejo ta vprašanja in nanja ljudstvu odgovorijo.

Tov. dr. Mermolja in tov. Ko boste stopili pred slovensko ljudstvo in ko se boste zazrli v oči naših ljudi, vedite, da pričakujejo jasnega odgovora na navedena vprašanja. Končajte že enkrat s smešnim sramotjenjem in blatenjem, s katerim dokazujete le svojo notranjo umazanost — sod da vino, ki ga ima — ter odgovorite na stavljena vprašanja!

Volivci, ne bodite nespametna in multasta čreda!

OKNO V SVET

Poslanska zbornica v ZDA je s 329 proti 74 glasovom odobrila pomožni gospodarski Marshallov načrt za 16 evropskih držav. Istočasno je tudi odobrila predlog, da se Sovjetom in vsem komunističnim režimom takoj ustavi vsaka prodaja vsakršnega za vojno uporabnega materiala od strani ZDA ter vseh onih držav, ki bodo deležne ameriške podpore. Poslanska zbornica je bila tudi mnenja, naj bi še Špansko povabili, da

pristopi v vrsto podpiranih držav. Ako so vrata do Marshallove podpore odprta tudi Rusiji in njenim satelitom, zakaj bi ne bila odprta tudi Španiji? Pa naj zadnje je prevladal predlog, naj o pristopu Španski odloči 16 zapadnoevropskih držav, ki bodo prejemale podporo. Ta podpora znaša 16 milijard in 98 milijonov dolarjev.

Rusija in njeni sateliti kričijo v svet, da ZDA s to podporo nameravajo go-

spodarsko usuznjiti zapadno Evropo in sovjetski zastopnik Gromyko je v Varsovnem svetu ZN izjavil, da je to dejstvo znano vsem njujorskim izvoščikom in avtistom. Ti so mu pa dali čeden odgovor v obliki lepakov, ki so se te dni pojavili po vseh vogalih sedeža ZN. Na njih se jebral kratak napis: Gromyko je lažnik. — Komunisti nočejo, da bi se Evropa gospodarsko dvignila, ampak hočejo, da bi ubožala še bolj, ker le tako bi prišla v tisto razpoloženje, ki navdaja obupanca, predno se obesi. — Tudi Italijo bi radi po teh volitvah izropali in spravili v obup.

Franko je v Španiji izjavil, da se mu zdi blizu čas, ko bodo vsi protikomunistični narodi spoznali, kako prav je imel španski narod, ki se je otrešel komunistov v državljanski vojni, daš so ga takrat napačno sodili in so mednarodne komunistične brigade celo podpirali. Franko je med Mussolinijem in Hitlerjem hodil najboljšo pot in rešil domovino.

Sovjeti so iznašli nov način, kako dražiti Amerikance in Angleže, ki upravljajo z Rusi vred zasedeni Berlin, ki leži še v ruski onirni razdeljeni Nemčiji, brez katero morajo voziti železniški vlaki, da dovažajo svojim četam in berlinskim prebivalcem živež. Dne 31. marca zvečer so Rusi izdali naredbo, da morajo zavezniške vlake pregledati in skozi rusko zasedbeno ozemlje spremljati sovjetski vojniki. Zavezniški se tej odredbi niso vdali, ampak so vlakom ukazali, naj se ustavijo na meji zasedbenega ozemlja, ter so začeli oskrbovati svoje posadke v Berlinu potom letal. Tako postopanje je povečalo napetost med Vzhodom in Zahodom.

Na severu sta zdaj na vrsti Švedska in Norveška, da ju zmelje sovjetski mlin. Kot uvod za to se je oglasilo rusko časopisje z dnevnimi napadi na tidue državi, ki sta v službi zapadnih zaveznikov, — čeprav sta revici le navadni nevtralni državi, ki bi se ne hoteli zasmeriti na ne desno ne na levo. Ako se bosta hoteli rešiti, bosta morali uvideti, da nevtralnost ne zadostuje; treba se bo pač nasloniti na zapadnoevropske države, ali pa utoniti med sateliti Vzhoda. — Hitlerjeva zgodovina iz leta 1933 — 1939 se do pičice ponavlja. Zalostno je, da se niso ne ogroževali ne ogroženci iz nje ničesar naučili. Zato je vedno večja nevarnost, da se bo ponovila tudi zgodovina iz let 1939 — 1945, le da bo še strašnejša.

V glavnem mestu Kolumbije Bogoti se je začel kongres vseh držav obeh Amerik. Tja je odšel tudi zunanji minister ZDA Marshall. Na programu tega yseameriškega zborovanja niso samo gospodarska vprašanja, ampak tudi za deva obrambe ameriškega ozemlja proti komunizmu, zagotovilo človeških pravic ameriškim prebivalcem, načrt mirne poravnave sporov med ameriškimimi državami, podpora Evropi itd.

General Marshall je izjavil, da bodo ZDA ustavile vso podporo Italiji, ako bi se pri volitvah svobodno izločila iz zapadnoevropskih držav in sprejela komunistično diktaturo. — Komunistični voditelj Togliatti pa je na volivnem shodu v Lecce dne 1. aprila zatrdil, da se v Rusiji že pripravljajo zaloge žita za Italijo. Zborovalci so se deloma smejali, deloma živčali, vsi pa so bili prepričani, da je to povedal Togliatti ravno na pravi dan, t.j. na 1. april. Mnogo naših ljudi onkraj meje ni za praznike niti pokusilo kruha, pa naj Italijani verujejo

v tako debelo Togliattijevo raco! Rusija naj najprej vrne žito deželam, katere je izropala.

ČAKAJ, OSEL...

Ves svet, ki ima še odprte oči, vidi, kaka gospodarska in moralna polomija je povsod, kjer vlada komunizem. Kaj morelo komunistični agitatorji povedati svojim pristašem v pomirjenje? Ker bedastemu izgovoru, da je „vse le propaganda“, nihče več ne verjame, ostane le še tolažba: „Čakaj, osel, da bo trava rasla...“

KOMU IMPONIRAJO KOMUNISTIČNI VOLIVNI LETAKI?

Surovinam in nevednežem. Poštenim ljudem pa se silno ga bi oguljeno in prostaško obrekovanje Cerkev radi lažnivih očitkov glede bogatije duhovnikov, ker vedo, da so duhovniki po veliki večini najbolj skromni in najbolj slabo plačani delavci. — Pri nas ima n. pr. najzadnji delavec mnogo višjo plačo od stolnih kanonikov. — In mi duhovniki smo radi ubogi in bi se ne pritoževali nad komunizmom tako hudo, ako bi hlepel le po cerkveni imovini. Ne moremo se pa sprijazniti z njim, ker nam onemogočuje duhovniško poslanstvo in trga duše iz naročja Boga in Cerkev ter jih peha v žrelo peklenškega zmaja.

Ne imejte opravka z grdimi obrekovalci in preganjavci Cerkev, da ne boste deležni tudi šibe božje, ki bo neizprosno udarila po njih!!

DOMAČE NOVICE

Komunistični volivni shod v Gorici

Treba je bilo velike predznosti, da si je komunistična stranka dovolila luksuz volivnega shoda na Trgu sv. Antona na belo nedeljo ob 3.30 popoldne. Končal se je seveda s popolnim polomom. Kdo naj pa mešanom v Gorici dopove, da jih čaka kaj dobrega, ako zmagajo komunisti. Saj so imeli revežji 1. 1945. 40 dni priliko, na svoji koži občutiti sladkosti rdečega raja. In zdaj ga imajo od 15. 9. 1947 vsak dan pred očmi onkraj rdeče hiše. — Zato komunistični poslanci niso prišli k bebecem, ampak k poznalecem rdeče državniške umetnosti. Niti besede jim niso pustili izgovoriti.

Če se bodo komunisti pritožili na komisijo za volivno premirje, jim ta ne bo mogla odgovoriti drugega, kot: Zakaj pa ste šli drezat v osje gnezdo! O, če bi vsa Italija vedela, kar vemo mi Gorjanci!

Kako boš volil?

Tako, da boš na volivni glasovnici prečrtal s svinčnikom ščit s križem, ki nosi napis „Libertas“, t.j. svoboda. Ta znak je četrti v prvi vrsti znakov.

ričani, bi komunizmu v tej državi odzvonilo za vedno.

Zvob tej priliki nas je bilo spet silno sram radi nekaterih Slovencev, ki delajo našemu narodu tako veliko sramoto, da hlapčujejo mednarodni brezbožni družali in nam s tem neprestano le škodujejo.

Policija si je zelo prizadevala, da je preprečila kake hujske nerede in nesreče.

Nikakor pa nočemo zagovarjati vsega, kar se je pri tem volivnem shodu izvršilo. Ako je razumljivo živžiganje, ki ne pusti plačanim lažnivcem govoriti, je vendar obsodbe vredna vsaka nasilnost nad človeško osebnostjo in vsako odobravanje takega nasilja. Krščanstvo nas uči dostojnosti tudi do političnega nasprotnika, četudi so njegovi somišljeniki v letu 1945 prav zverinsko ravnali z goriškimi meščani — in jih toliko poklali, Italijanov in Slovencev.

Sicer pa moramo razkačenim Italijanom priznati, da bi bili komunisti n. pr. v Ljubljani mnogo huje nastopili, ako bi kakšni tamkajšnji »reakcionarji« skušali prirediti kak tako izzvalen shod. V takem primeru bi bilo po ljubljanskih ulicah vse polno mrličev in ranjenecov, v ječah pa na stotine ljudi, ker so pozabili, da progresivna demokracija ne pozna svobode.

Vesti iz železne ograje

Iz ljubljanske bolnice

Zenski oddelek. »Tovarišica postrežnica«, prosi 26 letna Karmen, »pokličite mi duhovnika!« — »Saj ne boš umrla!« — »Rotim te, pokličite mi duhovnika! Štiri leta sem bila v gozdu. Po vaših naukih sem živeła. Velika grešnica sem. Dajte mi duhovnika!« Postrežnica je zmignila z rameni in odšla. Vstopil je zdravnik. »Prosim, lepo prosim, tovariš zdravnik, naj pride duhovnik!« — »Toda, Karmen, saj ni tako hudo! Ne boš umrla. Duhovnik bi te samo razburil. Skodovalo bi ti.« Trpinka je tedaj opazila iti preko hodnika eno izmed dveh sester usmiljenk, ki sta edini še ostali na svojem mestu. »Sestra usmiljenka! Sestra usmiljenka!« je klicala revla, medtem ko so druge bolnice solznih oči in globoko presunjene opazovale potek borbe za Boga. »Sestra usmiljenka, pri Bogu vas rotim, naj pride duhovnik!« Usmiljenka se je obrnila k zdravniku: »Ali smem? Saj ne bom kaznovana kot zadnjic, ko je prišel duhovnik, ne da bi bolnik nato umrl. Zdravnik je molčal. Usmiljenka je hitela k vratom, a tam ji je nekdo zastavil pot: »Nazaj! Duhovnik ne sme sem!« Dve uri pozneje je Karmen umrla — brez duhovnika.

Kdor bo volil za komuniste, bo volil za take brezsrčne sovražnike svete vere in duš. Zaslužil si bo božje prekletstvo.

Komunizem noče nobene sprave s Cerkvijo

Pred dvema letoma je neki duhovnik, ki je zdaj za železno zaveso, govoril družbi duhovnikov tako:

»Gospodje, sprijazniti se moramo z mislijo, da bomo morali podnevi delati v kakih tovarnah ali na polju. Zjutraj in zvečer bomo pa vršili duhovniško službo.«

Ta tovariš duhovnik se je sprijaznil še z drugimi stvarmi. In plačilo? Danes so mu vzele živilske izkaznice.

Kaj hočete od nas, hinavski zapeljivci narodov? Vemo! Hočete, da izginejo z obličja zemlje. Toda beseda Kristusova drži še danes. Peklenška vrata ne bodo

premagala Skale, ob kateri si boste zdrosili tudi vi zobe in glave,

Jezusove učence vodi smrt k vstajenju in večnemu življenju.

Satanove učence pa vodi k ponižanju in večnemu pogubljenju.

Ali morda mislijo sovražniki Cerkev, da bodo večno živeli? Čemu torej tako strašno sovraštvo?!

Višek hinavščine

Komunisti so na enega izmed volivnih lepakov natisnili celo podobo zadnje večerje. Pravijo, da je bil takrat navzoč samo en Judež in da jih je danes vse polno. Prav res! To so vsi „verni“ komunisti, ki Kristusa in njegovo Cerkev izdajajo.

URH in ŽEF

Dragi URH!

Čas je, da se Ti zahvalim za pisma s Tvojega potovanja. Mnogi Tvoji prijatelji bi bili zelo, zelo veseli, ako bi bili kaj več zvedeli o tmem zanimivem potovanju. Toda radi nekaterih ljudi, ki jih noč in dan preganja strah pred šalo v tch resnih časih, je moralo ostati marsikatero Tvoje zanimivo pismo neobjavljeno. — Zlasti ko je bil obelodanjen Tvoj sestanek s tistimi ljudmi v Rimu, katere so na škodo Tvojega dobrega imena proglasili za nekake bivše fašiste iz Kalabrije, s čimsem več upal poročati o Tebi, da bi kaj nečrna duša ne zapustila našega lista in sodelovanja pri njem. Tragično je, da Tvoje neizbrano dobrohotnost nekateri tolmačijo kot sarkazem — in Tvojo bistroumnost kot prismsuknjenost.

Tvoje odprto pismo ZN Ti je pa pridobilo nov ugled. Glej, da si ga ohraniš na ta način, da boš neprestano zagovarjal le raj za vse ljudi in da Ti prav gotovo ne pride na misel, da bi morda kdaj omenil kak pekel, ker to bi bil večji terorizem, kakor če bi ves slovenski narod pahnil v kako kraško brezno ali ga pogнал na beraško pot po vsem svetu. Tudi beseda smrtni greh je smrtni greh, ker smrtni greh je samo borba proti komunizmu in samo ta se s smrtjo kaznuje.

Prav si storil, da si na svoje letalo dal prilepiti velikega belega urha. Tako so te spoznali naši izseljenci na Santa Cruz prav takrat, ko se je v Montevideu mudil na ladji g. Doktorič, ki ti je skupno z vsemi potniki z robcem mahal v pozdrav. Vsi so imeli občutek, kakor da vidijo v zrakoplovu košček domovine, ki napoveduje, da bo po značni poti na atomski pogon kmalu spet zbrala svoje sinove in hčere pod ljubim domačim krovom. — Le tolaži se naprej vse naše ljudi v tujini.

Tukaj pa smo imeli romanje Matere božje in z njo je marsikaj komunist spet srečno priromal med narodno zavedne in krščanske Slovence. Zato se bili na to romanje pravi komunisti zelo divji. Ko pa romanja niso mogli sprečiti, so stisnili zobe in sramežljivo potegnili klobuk z glave, češ: »Vidite, tudi mi smo verni!« Nobena ciganka ni tako zvihta.

Zdaj smo v polni volivni borbi. Pošteni ljudje se močno trudijo, da bi vse ljudstvo z resnico razsvetlili, da bi ne drlo v prepad kakor geraški prašiči v

morje, potem ko je bil Kristus vanje pogнал legijo hudobnih duhov iz obsedenca. — S še večjo vno pa se trudijo komunisti, da bi naše ubogo ljudstvo le še bolj zaslepili. — Ali veš, kaj vse obljublajo svojim volivcem? Njihove pristno slovenske obljube se glasijo: Paec — liberta — lavoro, kar pomeni: po Italijansko: Grobni mir — koncentracijska taborišča in prisilno ali brezplačno delo. In vse te lepe slovenske besede so skrili pod svetega Garibaldija s svetniškim sijem in belo zvezdico miru.

Obžrne in narodno zavedne slovenske OFarje in demokratične frontaše bi pa še bolj uspešno zvalili v komunistične mreže, ako bi napravili sledeče volivne letake: Na belo — plavo — rdečem ozadju bi morali naslikati svetogorsko Marijo. Pod njeno sliko bi morala pobožno klečati slovenski komunistični kandidati M. in solkanska slovenska aktivistka tov. M., ki je dala nadškofa kamenjati ter dr. ja Močnika izgnati, ali tov. J. V. Pod to ginljivo sliko bi pa morala biti ta molitev: O Marija, mi nočemo prav ničesar drugega na svetu kakor samo to, da bi se vsi goriški in tržaški Slovenci znašli združeni s Titom na Tvojih kolenih in bi uživali brez dela in Amerikancev mir in beli kruh s pršutom in sladkim brieem.

Na to misel ti mojstri varanja niso prišli in zato upamo, da nam primorski Slovenci ne bodo napravili te strašne sramote, da bi z glasovanjem za komuniste pred vsem svetom izjavili, da so grozote, ki jih prenašajo slovanski narodi pod rdečo zvezdo, le mačje solze — in da zato ne potrebujejo ne pomoči in ne usmiljenja zunanjega sveta.

Slovenci, ki bi glasovali za komunizem, bi pljunili na solze in prelito kri slovenskega naroda — in bi se sebi izkopali grob.

Bridko je reči, ali resnica je, da ste Slovenci v mrzli tujini najsrečnejši drobec svojega naroda. Molite zanj!

Vsi Te pozdravljamo Tvoj Žef

Zainteresiranim beguncem

Komisija za IRO začne z zasliševanjem od 6. aprila dalje.

IZŠEL JE PASTIRČEK

Listnica uprave in uredništva

Uganka, ali bodo starši Miše in Dimitrija umorjeni, je bila rešena v zadnji številki našega lista. — Povemo, da naši ljudje še vedno ne morejo verjeti v nečloveške razmere v Rusiji. Zato je bilo več glasov za ne kot za da, žal, da tega čuta človeštva pri komunistih ni. Le 7 ugankarjev je pravilno zadelo. — Zreb je določil prvo nagrado v Rabelj, drugo v Gorico, tretjo v London. Knjige bomo te dni odposlali.

DAROVI:

N. N. Gaberje 90; zbirka pri Sv. Antonu v Trstu 2350; Casorman iz Senigallije 110; Novak Danica iz Trsta 1000; N. N. delavcu za vstajenje slovenskega naroda pirhov 1000; N. N. iz Š. M. 200 L. Bog povrni!

ZA SLOVENSKO SIROTIŠČE:

P. n. Rudi Milost, trgovca z lesom v Trstu 1000; N. N. iz Hawra 375; Silvij Šuligoj za velikonočno voščilo 200; Z. P. 50 L. Srčna hvala!

Odgovorni urednik
Dr. BONAVENTURA MAHNIČ
Katoliška tiskarna — Gorica

„TIGRI“ - APOSTOLI

⊗ 9 ⊗

To je bilo preveč! Fantu se stori tako milo, da na slamnjači zaihti in se glasno razjoče. Duhovnik vstane in se skloni nad njim, ki je skoraj zgubil zavest.

»Miša, kaj ti je vendar?«

»Oh, vi ste tako dober, jaz pa tako hudoben. Zdaj šele vidim vse jasno. Tako rad bi bil dober, pa ne morem biti zadovoljen sam s seboj. Vse, kar nam pravijo v šoli o tem, naj bomo prvovrstni državljani, ne vpliva name in tudi nič ne pomaga. Nihče mi ne kaže poti v dobro, pač pa le v slabo. Pomagajte mi, gospod župnik, iz krempljev hudobije, kakor ste mi pomagali včeraj iz krempljev smrti. Vi edini morete to!«

»Bodi miren, fant! Vstani! Pokažem ti nekaj! Glej, tu je izmučeno telo našega Zveličarja na križu. On ti bo dal moči, da postaneš dober in vrl dečko. Ze dolgo je čakal, da prideš k njemu, in danes si tukaj. Glej, obe roki steguje proti tebi in te gleda. Ali ti smem pripovedovati o njem?«

»Da! Pripovedujte mi le do zdaj sem le slisal o njem, da je bil prvi komunist, da je bil tudi svojih idej od kapitalistov obsojen na smrt.«

Duhovnik pripoveduje fantu večno novo in ganljivo zgodbo o ljubezni božji do ljudi. V fantu se vsi dvomi razprše. Odprè se mu pogled v neskončno le-

poto in dobroto. Tudi dvom o resnici te zgodbe izgine. Zgodba iz ust takega moža mu je najboljša priča, da vera ni slepilo. Rešil mu je življenje z nevarnostjo, da bi bil sam ustreljen. Zdaj pa izvè še to, da je bila duhovnikova ljubezen samo iskra še mnogo večje ljubezni Boga - človeka. Dolgo posluša fant besede očetovskega prijatelja, ki mu razkrivajo Pot, Resnico in Življenje. Slednjič najde tudi srčnost, da prizna vse zmote do zadnje, največje in najbolj grozne: do umora svojih lastnih staršev.

»Bodi miren, Miša! Starši so zdaj v nebesih in so ti že davno odpustili. Mislim, da so te ravno oni pripeljali k meni. K meni smeš priti, kadar hočeš. Ko boš pripravljen, te bom krstil. Potem boš videl, kakšno veselje bo v tvojem sreju.«

»Gospod župnik! Tega se bojim. Ali ne bom moral marsikaj opustiti, kar danes še smem delati?«

»Ali se nisi doslej že sramoval, če si kaj storil, česar niso smeli vedeti drugi ljudje? Poskusi le en dan biti močan in se upri hudobiji. Z veseljem boš zvečer zaspal in drugega dne spet napravil isto.«

»Gospod župnik, že danes začnem biti dober.«

»Tako je prav! Pokažem ti še malo sredstvo, ki ti bo pomagalo. Glej, ljubi Bog je dal vsakemu človeku angela na življenjsko pot. Tudi tebi, pogani, ga je dal. Tega angela varuha ne moreš videti. Vedno pa je okoli tebe, vse vidi, kar ti delaš in misliš, ve za tvoje napore za dobro in vse sliši, kar govoriš. Misli na to in skrbi, da bo angel o tebi poročal Bogu mnogo dobrega in mu

bo lahko rekel: »Miša je dober fant. Zahvalim se ti, da smem biti njegov angel varuh.« Vse ne bo šlo tako dobro. Če boš imel kdaj težave, pridi k meni in mi povej! Skupaj se bova posvečovala, jaz pa ti bom dal še druga sredstva.«

Fant se je toplo zahvalil in vzel v zgodnji uri slovo od svojega očetovskega prijatelja. Zvečer pa že duhovniku poročati, kako junaški je bil, kako lepo je preživel dan s svojim bratom in svojimi tovariši.

Vedno globlje spoznava Miša zveličavne nauke Kristusovega evangelija. Mali brat je kmalu opazil to nerazumljivo spremembo. V resnici se je že bal, da bi prišel po smrti staršev pod kruti bič surovega brata. Zdaj pa se ne more prečuditi njegovi prijaznosti, ki mu jo ob vsaki priložnosti kaže. Zato seže rad v roko svojega brata, ko gresta v šolo. Po šoli pa sedi Miša ob Dimitriju, mu pomaga pri nalogi ter mu pripoveduje in ga svari pred hudobnimi tovariši. Tako rad bi mu razodel, kaj se godi v njegovem sreju! Pa je še prezgodaj: mali bi vse izblebetal.

Zato spi Miša sam v sobi svojih staršev. Tako hodi lahko ponoči do duhovnika, kadar hoče, ne da bi brat to opazil. Vstane tudi, kadar hoče, in moli h križanemu Zveličarju, Bogorodici in angelu varuhu. Duhovnik Gregor ima veliko veselje nad predudnim delovanjem milosti božje v sreju tega nekdanjega brezbožnega volhna, ki si prizadeva, da bi postal dober. V sreju čuti spoštovanje do malega junaka, ki je tako srčno prelomil s hudobno preteklostjo.

(Nadaljevanje)